

"GLASILOK S. K.
JEDNOTE"
6117 St. Clair Ave.
CLEVELAND, O.
The largest Slovenian
Weekly in the United States
of America.
Sworn Circulation 12,700
Issued every
Wednesday
Subscription rate:
For members yearly — \$1.00.
For nonmembers — \$1.50.
Foreign Countries — \$3.00
Telephone: Randolph 628

GLASILOKSK. JEDNOCE

OFFICIAL ORGAN
OF THE GRAND CARNIOLIAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION

Entered as Second-Class Matter December 12th, 1923 at the Post Office at Cleveland, Ohio, Under the Act of August 24, 1912.

ACCEPTED FOR MAILING AT SPECIAL RATE OF POSTAGE PROVIDED FOR IN SECTION 1103, ACT OF OCTOBER 3, 1917. AUTHORIZED ON MAY 22, 1918.

Stev. 23. — No. 23.

CLEVELAND, O. 4. JUNIJA (JUNE), 1924.

Največji slovenski tedenik
v Združenih državah.

Izhaja vsako sredo.

Ima 13,700 naročnikov

Naročnina:

Za člane, na leto — \$0.54

Za nedelje — \$1.00

Za inozemstvo — \$3.00

NASLOV

uredništvo in upravnštva:

6117 St. Clair Ave.

Cleveland, O.

Telefon: Randolph 628

Leto X.—Volume X.

CLEVELANDSKIE NOVICE.

MILLERAND ODSTOPI.

NAPAD NA DR. SEIPL-A.

SMRTNA KOSA.

BRUTALEN UMOR.

ZRTVE OGNA.

RAZNE KRATKE VESTI.

— Dne 15. junija, na Vidovo nedeljo se bo vrgla naša clevelandска naselbina na St. Clair Ave. zopet v praznično obleko. Ta dan bomo obhajali na slovesen način cerkveno žegnanje, dalje 30 letnico K. S. K. Jednote in 30 letnico ustanovitve dr. sv. Vida št. 25; popoldne se pa vrši katol. shod.

Doslej se je prijavilo že številno zunanjih gostov. Prišli bodo iz Pittsburgha, Steeltona, Barbingtona, Loraina, Jolieta in celo iz Pueblo, Colo. Naravno da bodo naši gostje tudi dragi nam Newburžani, Collinwoodčani in West Parkčani.

Natančen program je že izdelan, katerega priobčimo v prihodnji številki. Spored te slavnosti bo naznanjen tudi v našem lokalnem listu "A. D."

— Odbor društva sv. Vida, št. 25 K. S. K. Jednote se tem potom lepo zahvaljuje raznim bratom trgovcem, ker so pri nakupu jestvin za banket dne 26. aprila dovolili nekaj popusta pri računih, ter so s tem pripomogli v korist društva. Člani K. S. K. Jednote! Držite se gesla: Svoj k svojim!

— Minulo nedeljo zvečer se je vršil v hiši Mrs. Frances Bombach na Myron Ave. družinski in ožji prijateljski sestanek v počast Rev. Anton Bombachu iz Newburga, ker je poteklo ravno šest let, odkar je bil posvečen v mašnika. Že pred večerjo sta mu mlajši bratci in sestrica v imenu družine iskreno čestitali ter mu izročila krasen šopek svežih vrtne, povabljeni prijatelji so mu pa izročili primerno spominsko darilo. Pri tej priliki želimo Father Bombachu, da bi se mnogo, mnogokrat obhajal ta spominski dan v krogu svoje ljubljene matere, sestra, bratov in številnih vdanih prijateljev.

— Ker je bil zadnjic pred slovensko šolo sv. Vida na Glass Ave. povozen 8 letni učenec Josip Pakiž, je policija izdala izvanredne odredbe glede avtomobilskega prometa v okolici slovenske cerkve in šole. Avtomobil je prepovedano stati na Glass Ave. ali pa Norwood, do kamor sega šolsko ali cerkveno posestvo. Prostor tam mora biti vedno prazen, kar znadi posebni svarilni napis na tablah. Poleg tega je ob šolskih dneh od 11:00 do 1. ure tudi zaprti cesta od Norwood Rd do E. 60th St. in Glass Ave. in od St. Clair Ave. po 61st St. do Bonna Ave. Avtomobili ne smejo voziti tu skozi. To se je odredilo, da se preprečijo nadaljnje nesreče.

— Zadnjo nedeljo je bila v vseh cerkvah clevelandske škofije prečitana okrožnica mil. škofa Schrembska, v kateri je apeliral na vernike, da naj prispevajo za gradbo novega semenišča, ker sedanje semenišče ne odgovarja ved svojemu namenu. Nova stavba bo vsej lahko okrog 3 milijone dolarjev; prispevatelji, oziroma dobrotniki bodo imeli tri leta časa za plačevanje objubljene prispevke v gotovini obrokih.

— Minulo nedeljo je obiskal našo naselbino kvartet znanih

POLITICNE ZMEDI NA FRANCOSKEM.

Pariz, 1. junija. — Politične zmide na Francoskem so se zadnjič tako poostrike, da bo predsednik francoske republike Millerand skoro gotovo še ta teden odstopil.

Danes je ostavil svoj urad ves dosedanja vladni kabinet z ministrskim predsednikom Poincarem na čelu; njemu bo sledil sedaj še predsednik Millerand, ker se ne more pobota-

ti z voditelji političnih strank glede imenovanja novega ministrskega predsednika in ker so pri zadnjih narodnih volitvah zmagali socialisti. Izmed 584 državnih poslancev se več kot polovica ne strinja s tem, ia bi predsednik francoske republike imenoval novega ministrskega predsednika; istega naj bi se izbral v parlamentni zbornici. In se več, združene socialistične stranke z 307 poslanci so sprejale resolucijo, da naj tudi sedanji predsednik Millerand odstopi in naj se vrše nove volitve. Danes so združene socialistične stranke dolgočas postavili svojega predstavnika Paula Painlevéa za kandidata ministarskega predsednika.

rojakov iz Pittsburgha, Pa. Niso pa bili to pevci, ampak širje dobrje prijatelji in znanji s splošnoznanega tamožnjega Butler St.: Mr. Anton Zbašnik, John Balkovec, Frank Golob in Anton Barila, mudili so se pri Mr. Anton Grdinu. Ker vozi sedaj v poletnem času ob nedeljah med Pittsburghom in Clevelandom posebni izletniški viak po jako znižani ceni, so prišli označeni rojaki gledati naše slavno erijsko jezero in krasne parke, česar tam pogrešajo. Nekaj Clevelandčanov bo šlo pa 4. julija v Pittsburgh na obisk.

POZOR CLEVELANDČANI.

Predzadnjino nedeljo so se vršile dve slavnosti: Jednotnih društev povodom 30. letnice Jednotnega obstanka, ena v Collinwoodu druga pa v New Yorku. Sedaj pa pride na vrsto središče clevelandske slovenske metropole, naša St. Clair Ave. To pa pismeno zato že danes, da vabimo one, kateri so daleč, da si zamorejo za ta dan določiti čas. Ta slavnost dan bo 15. junija, na Vidovo nedeljo, ko bodo že črešnje zrele, in ta dan bo še kaj več kot to; imeli bomo tudi farno žegnanje, ali patronsko opravilo; zato bo vse "ofertno" in valed tega vas vabimo na "bob" že danes. Posebno pa vabimo naše sosedje iz Pennsylvanije iz tistih hribov, da pridejo v naše čarobne kraje na jezersko obalo, na ravnino. Da pridejo pa vsi naši bližnji sosedje je gotova stvar, to pa zato, ker sta dva naša največja društva, št. 25 in 26 sklenila, da vrnete vsakemu z jednako uslugo ob primerinem času. Torej društva pozor, na 15. juniju! Imeli bomo več govorov iz drugih krajev in obilno zabave, petja in drugih zanimivih prireditvev.

Bezkrat vas uljudno vabi:

Pripravljalni odbor.

AVSTRIJSKEGA KANCLERA JE NAPADEL MLAD SOCIALIST.

Dunaj, 1. junija. — Ko se je avstrijski kancler, Msgr. Seipel mudil na južnem kolodvoru, ga je nevarno obstreljil 20 letni železniški uslužbenec Karl Jaworek, pristaš socialistov; po storjenem činu se je atentator tudi sam opasno ranil. Ta atentat je zbudil v mestu in po celi Avstriji veliko osupljenje.

Zdravnik pravijo, da je rana kanclerja zelo nevarna, da siračno ne smrtonosna; krogla mu tiči v pljučah, katere mu pa vsled splošne oslablosti ne bodo mogli odstraniti potom operacije.

Napadalec je oddal na kanclerja tri strele, izmed katerih je že prvi zadel. Razjarjeni množični je nameraval atentatorja na mestu lincati, da ga ni policija še pravočasno spravila na varno. Ako okrevra, ga bodo nedvomno obesili.

Rev. Dr. Ignac Seipel je opravil važno službo kanclerja že od maja leta 1922; v tem času je naenkrat zaslovil po Evropi, ker je rešil Avstrijo sproščenega poloma s tem, da je izposoval pri Zvezni narodovskega predsednika in zato pri zadnjih narodnih volitvah zmagali socialisti. Izmed 584 državnih poslancev se več kot polovica ne strinja s tem, da bi predsednik francoske republike imenoval novega ministrskega predsednika; istega naj bi se izbral v parlamentni zbornici. In se več, združene socialistične stranke dolgočas postavili svojega predstavnika Paula Painlevéa za kandidata ministarskega predsednika.

rojakov iz Pittsburgha, Pa. Niso pa bili to pevci, ampak širje dobrje prijatelji in znanji s splošnoznanega tamožnjega Butler St.: Mr. Anton Zbašnik, John Balkovec, Frank Golob in Anton Barila, mudili so se pri Mr. Anton Grdinu. Ker vozi sedaj v poletnem času ob nedeljah med Pittsburghom in Clevelandom posebni izletniški viak po jako znižani ceni, so prišli označeni rojaki gledati naše slavno erijsko jezero in krasne parke, česar tam pogrešajo. Nekaj Clevelandčanov bo šlo pa 4. julija v Pittsburgh na obisk.

Msgr. Seipel, ki je sedaj 48 let star, je bil pred vojno profesor morale na dunajski univerzi; ponudena mu je že bila škofovska mitra, a iste ni hotel prevzeti.

MILIJONSKO DARILLO.

New York, N. J., 1. junija. — Tu živeči večkratni milijonar, George F. Baker je daroval znani Harvard univerzitetu pet milijonov dolarjev za razširjanje šole. Mr. Baker, ki je sedaj 84 let star, je obogatel pri denarnih transakcijah na Wall Street 70 leti je služil samo \$2 tedenako pri nekem grocerju, kasneje pa \$5 kot nočni čuvaj. V svojem življenju je ta plemeniti mož razdelil že več milijonov dolarjev za razne dobrodelne namene.

POCASTITEV ŽRTEV MADŽARSKEGA TERORJA.

Meseca januarja, 1919, ko je na Madžarskem najhujše razsajal beli teror, sta bila v okolici Budimpešte ubita dva urednika delavskega lista "Nepszava." Truplom so privzel dva velika kamna in ju vrgli v Donavo. Po nekaj dneh je Donava ob žrtvi vrgla na suho, toda preiskavo so onemogočili beli teroristi. Od tedaj naprej posečajo madžarski delavci na dan 18. januarja grobove umrlih tevarisev. Letos je prišlo na pokopališče nad desetstočet devetev, kljub temu pa ni prišlo do incidentov, ker je policija strogo pazila na red.

V Barbertonu, O., je umrl v najlepši mladenički dobi (25 let), rojak Jernej Doles, brat znane rojake Frank Dolesa, doma iz Landola pri Postojni. V Ameriki je bil tri leta, ves čas je bil v glasilku "Glasilok" in vrednostnem listu "Carniolian". V Ameriki je bil tri leta, ves čas je bil v glasilku "Glasilok" in vrednostnem listu "Carniolian".

SINOVA MILIJONARJEV U. MORILA MILIJONARJEVEGA SINA.

Chicago, Ill. 31. maja. — Danes sta Nathan Leopold ml. in Richard Loeb, sinova znanih milijonarskih družin v Chicago priznala, da sta te dni s silo odvedla in umorila 14 letnega Robert Franksa, sina milijonarja Jakoba Franksa. Morila sta sara vsak 19 let in sta slušali svetega Jožefa ob veliki vdeležbi občinstva. R. I. P.

Kakor znano, se je dne 5. februarja t. l. pripetila v MILFORD rudniku v Crosley, Minn., velika katastrofa s tem, da je voda iz bližnjega jezera vdrla v označeni rov, kjer je zalila 41 rudarjev; med temi žrtvami je bil 13 Slovencev.

Istočasno smo poročali, da sta bila med ponesrečenci tudi dva člana naše K. S. K. Jednote: John Hlačar in Mihal Bižal. Prvi je svoječasno res spadal k naši Jednoti, a je kasneje odstopil; torej smo izgubili pri tej katastrofi samo enega našega sobrata, Mihal Bižala.

Sele po preteku treh mesecov in pol se je posrečilo dobiti pokojnikovo truplo iz zaličega rova, ko je na željo njegove žene pokopali dne 19. maja na Hibbing, Minn., ob veliki vdeležnosti članov društva sv. Barbare, št. 40, kamor je spadal. Pokojni sobrat zapušča na Hibbingu ženo Katarino; tri brate in tri sestre: Petra, Pavla, Johna, Lucijo, Katarino in Ano, v starem kraju pa eno sestro, Marijo. Pokojnik je bil doma iz vasi Laze pri Starem Trgu na Bolenjskem. Lahka mu bodo ameriška zemlja!

V Forest City, Pa., sta tekoma dveh tednov umrli dva člana tamožnjega društva sv. Jožefa, št. 12, K. S. K. Jednote, oba za jetiko. Dne 22. maja je za vedno zatishnil svoje oči 41 letni sobrat John Kranjc, doma iz Rakitna na Notranjskem, zaustivši ženo in pet nedorastih otrok, v starem kraju pa starši. Dva dni kasneje, 24. maja je pa umrl običejni sobrat John Kamin, star 47 let, živeč v Vandling, Pa., rodom iz Čatež pod Zaplazom. Tukaj v Ameriki zapušča ženo Kristino, pet sinov in eno hčer, v starosti od enega do 18. leta, daje tri brate, Franka, Josipa in Matija in eno sestro v starem kraju. V Carbondale blizu Forest City, Pa., je dne 27. maja v tamožnji bolnišnici umrl soprog rojaka Louis Skubica, fermarja v Cooperstown, N. Y. R. I. P.

V Waukeganu, Ill., je dne 26. maja nanagloma umrl običejni rojak in sobrat Math Ogrin, član društva sv. Jožefa, št. 53 K. S. K. Jednote in nadzornik Družbe sv. Družine. Pokojnik je bil vedno jako vnet delavec na društvenem polju, vendar pa ni dosegel do vrednosti načinka. Samomer.

V Puragle, W. Va. se je valed družinske razmer ustrelil s svojim skednjem Anton Urbas, star 27 let, doma iz vasi Zelje pri Cerknici. Zapušča moža in 6 otrok.

V Barbertonu, O., je umrl v najlepši mladenički dobi (25 let), rojak Jernej Doles, brat znane rojake Frank Dolesa, doma iz Landola pri Postojni. V Ameriki je bil tri leta, ves čas je bil v glasilku "Glasilok" in vrednostnem listu "Carniolian".

23 DEKLIC ZGORELO V ZAVETISCU, 40 RANJENIH.

Los Angeles, Calif., 1. junija. — V Playa del Ray zavetišču za slabouerne deklice je nastal slični velik požar, ki je zahteval številno žrtev. Do danes so našli v razvalinah porušenega poslopja že 23 do celo občinjan trupelj, 40 oseb je pa nevarno ranjenih; 15 deklic, 6 ognjegascov, drugi so pa civilisti, ki so pomagali pri gašenju ognja.

Vsled te katastrofe so oblasti odredile najstrožjo preiskavo, katerega sta končno tuji fizični. Najprvo sta Frankovega sina, vračajočega se domov zvečer s silo vrgla v svoj avtomobil in ga odpeljala venci, med potjo pa dočakal deklice, ki so ga zavrnile. Način na katerega sta občinjene umorilne deklice je sluzil tudi kot šola. Stavba je bila povsem lesena, stara in v tri nadstropja, brez kakih protekcij proti ognju; še le tri milje odaljeno se nahaja najbližnja požarna brama. Ko je nastal ogenj, se je nahajalo v tem poslopu 38 otrok v starosti od 4 do 16 let. Goreti je pričelo v spalnici zadnjega nadstropja, kjer so slabouerne deklice morda igrale z velenkami.

Ogenj je zapazil nek motorist; tedaj je videl kako se bili nešrečni otroci ujeti v ognje past. Ker so bili vse vrata in okna zaprti, se ni mogel nihče izmed njih rešiti; nekaj izmed prizadetih otrok je razbil okna v drugem nadstropju in poskakalo na tla; pogled na ta prizor je bil nad

K. S. K.

Jednota

Ustanovljena v Jolietu, Ill., dne 2. aprila 1894. Inkorporirana v Jolietu,

državi Illinois, dne 12. januarja, 1898.

GLAVNI URAD: 1004 N. CHICAGO ST. JOLIET, ILL.

SOLVENOST K. S. K. ZNAŠ 100.000.

Od ustanovitve do 1. maja, 1924 znaka skupna izplačana

podpora \$2,324,022.00

GLAVNI URADNIKI:

Glavni predsednik: Anton Grdina, 1053 East 62nd St., Cleveland, Ohio.

I. podpredsednik: Matt Jerman, 332 Michigan Ave., Pueblo, Colo.

II. podpredsednik: Anton Skubic, P. O. Aurora, Ill.

III. podpredsednik: Mrs. Mary Prisland, 723 Ga. Ave., Sheboygan, Wis.

Glavni tajnik: Josip Zalar, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Pomočni tajnik: Steve G. Vertin, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Blagajnik: John Grahek, 1012 N. Broadway, Joliet, Ill.

Duhovni vodja: Rev. Luka Giadek, 395 So. Second St., St. Paul, Minn.

Vrhovni zdravnik: Dr. Joseph V. Grahek, R. 303 Amer. State Bank Bldg.

600 Grant St. at Sixth Ave., Pittsburgh, Pa.

NADZORNÍ ODBOR:

Frank Opeka, 26—10th St., North Chicago, Ill.

John Jerich, 1849 W. 22nd St., Chicago, Ill.

John Germ, 817 East "C" St., Pueblo, Colo.

John Zulich, 6426 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

Martin Shukle, 611 Ave "A", Eveleth, Minn.

POROTNI ODBOR:

John R. Sterbentz, 174 Woodland Ave., Laurium, Mich.

Martin Kremesec, 2004 Coulter St., Chicago, Ill.

Frank Tremphus, 42—48th St., Pittsburgh, Pa.

PRAVNI ODBOR:

John Dechman, Box 529 Forest City, Pa.

John Murn, 42 Halleck Ave., Brooklyn, N. Y.

John Butkovich, 1201 So. S. Fe Ave., Pueblo, Colo.

Ivan Zupan, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

UREDNIK "GLASILLO K. S. K. JEDNOTE":

Vsa pisma in denarne zadeve, tikajoče se Jednote naj se posilijo na glavnega tajnika JOSIP ZALAR, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill., dopisno društvene vesti, razna naznanila, oglase in naravnostno pa na "GLASILLO" K. S. K. JEDNOTE, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

IZ URADA GLAVNEGA TAJNIKA K. S. K. JEDNOTE.

SPOJITTEV DRUSTEV.

Društvo sv. Jurija, št. 64, se je združilo dne 4. maja t. l. z društvom sv. Petra in Pavla, št. 89, Etna, Pa. Prvo društvo obdrži številko, drugo pa ime, tako, da se sedaj društvo zove Društvo sv. Petra in Pavla, št. 89, K. S. K. J. Jednote.

Spojitev društev je bila napravljena v smislu pravil člen XXIV, točka 144, stran 72.

Za glavni urad K. S. K. Jednote,

JOSIP ZALAR, glavni tajnik.

O ljubezni.

Dvanajst samaritanskih govorov

V stolni cerkvi sv. Nikolaja v Ljubljani govoril Dr. Mihail Opeka.

(Nadaljevanje)

XI.

Ce premislijem, od kod je na svetu toliko obrekovanja — pregrehe, ki priovedejo v bližnjem izmišljene, ali povečuje njegove resnične slabosti — se mi zdi, da odtot, ker o življenju in dejanju bližnjega v svojih mislih tako pogostokrat predzrno sodimo. Kakor namreč v mislih o bližnjem sodimo, tako o njem tudi govorimo. Torej ne da bi kar hudobno lagali o bližnjem — tudi to se sicer dogaja, a takud obudja je menda vendarle bolj redka — marveč krivo soditi bližnjega smo tako zelo pripravljeni, da se po besedah sv. Janeza Klimaka zdi, kakor bi hudočni duh na svetu ne imel drugega posla, nego ljudi izkušati, da sami greh delajo, ali pa izkušati jih, da na bližnjem samo greh vidijo.

Da, kriva, predzrna sodba. Kdo se pregreši z njo? Sodba ni dvom in ni sum. Več je ne greh oboje. Dvom je negotovost duše, ali je n. pr. dejanje bližnjega slabo ali ne. Razum na nobeno stran ne pritrdi, marveč je neodločen. Sum je nalahno pritrjevanje v to, da je dejanje bližnjega slabo. Sodba pa je odločna misel: Dejanje bližnjega je slabo. Da to prav jasno povem. Mislite si, da je naša misel kakor tehtnica v roki razuma. Ce je tehtnica v ravnotežju, imate dvom. Ce se nalahno nagiblje na eno stran, imate sum. Ce pa na eno stran potegne in udari do tal, imate sodbo.

S predzrno sodbo o bližnjem torej greši, kdor bližnjemu kaj slabega brez zadostnega vzroka prislova kot gotovo in resnično. Brez zadostnega vzroka; zakaj če so vzroki zadostni, je sodba pametna in ni grešna. Drugače pa je grešna — in naj jaz danes svarim še pred tem greshom zoper ljubezen do bližnjega, pred predzrno sodbo, potem bo treba prihodnjic skleniti to poglavje o ljubezni.

Ne sodite, da ne boste soje-

ni predvsem nimamo pravice, soditi svojega bližnjega. A resimo tudi, da bi jo imeli — ali bi pa mogli biti vsekdar njegovi pravični sodniki? Da bi vsekdar pravično sodili dejane in nehanje svojega sobra, bi morali poznati vse misli in namene njegovega srca. Ali jih poznamo?

Neki vedež se je hotel delači velikega zvezdoznanca in je v družbi preprostih ljudi grozno širokoustno govoril o nebesnih sferah, o razdaljah zvezda, o zakonih njihovega gibanja, a najrazličnejših vplivih planetov itd. — vse s toliko podrobno natancnostjo, da ga je Diogen, ki bahaskoga govorjenja ni mogel več poslušati, pomeril z očmi od nog do glave, mu ostro pogledal v obraz ter ga vprašal: Pa koliko je tega, da si ti prisel odatmol, in koliko časa si prebival med zvezdami, da vse tako natanko veš. Podobno, moji častiti poslušalci, bi bilo treba vprašati gotove ljudi, ki sodijo svojega bližnjega tako, kakor da poznajo vse, tudi najskrivnejše njegove miali, želje, namere, namene — vprašati bi jih bilo treba: Pa kdaj ste prišli v izsca svojega bližnjega in koliko časa ste bili v njem naseljeni, da tako natanko poznate vso njegovo notranjost? O, ali ni srce človeško nedoumno? Ali ni zopet samo Bog tisti, ki vidi človeku v dno srca? Jaz, Gospod, pregledujem srce in ledvice izkušam, pravi pri preoku. (Jer. 17, 10).

Da, Bog pač, človek pa ne. Saj še svojega lastnega srca ne poznat, pa delač, kakor bi poznal srce bližnjega. Ko se izpoveduje — ali ne pravičevlikokrat, da ne več prav, kako je bilo, ali si privolil v izkušnjava, ali nisi, ali si imel nespodobno misel rad ali ne, ali si se hudega dejanja veselil, ali si je obsojal. Ne veš natanko, po dobrem izpraševanju vesti ne veš, kako je bilo s teboj samim, s tvoim srcem — in o bližnjem hočeš soditi z gotovostjo: tako in tako. Ali se ne bojš, da je tvoja sodba krivična?

Pravič: Krivična ni, saj som po tem, kar vidim in slišim. O, le počasi! Ti vidiš gotovega človeka, tvojega nasprotnika, iti k drugemu človeku, tudi tvojemu nasprotniku — in že sodiš: Zdaj sta skupaj, da hodi po prepovedanih potih — je lahko najzvestejši mož na svetu. Tisti mladenič, ki si ga slučajno vidi izpregovoriti s sumljivo osebo in si precej pri sebi del: Tudi ta je izmed njene druščine — je lahko najčestejši mladenič, kar jih poznas. In tako dalje in tako dalje.

Ne sodite, da ne boste sojeni. Da nič ne rečem o težki, strogi sodbi božji na onem svetu, sojeni, o prijatelji, bomo že od ljudi tu na zemlji, če mi predzrno sodimo. Kaj, ali ne bodo večjo pravico nego sodimo mi brez dokaza o drugih, ali ne bodo z večjo pravico drugi o nas sodili, rekoč, da imamo pač svoje bližnje za takake, kakršni smo sami? Zakaj, res je tako, dragi moji: Kdor je sam hudoben, najde greh in strast povsod. Lastna hudobanja, strast, greh omraže našo sodbo o bližnjem podobno, kakor pri zletenici rumena žolčna barva, ki se razlije v kri in tudi oko rumeno pobarva, baje povzroči, da človek vse rumeno vidi.

Kdor pa je dober, kreposten, ta vidi le rajšči dobro in krepot tudi na drugih: čebela srce iz taistih rož med, iz katerih piše pajek stup.

Zato pa, moji častiti poslušalci, namesto da lahkomiselnost predzrno sodimo druge in tako grešimo zoper ljubezen do bližnjega, rajšči glejmo sebe. Kadarkoli je imel sv. Bernard izkušnje, da bi sodil bližnjega, je del: Bernard, poglej rajšči, kako je teboj. Daj, da boš imel ti svoje stvari v redu in pusti druge. In kaj drugače nego si sodil, da si sošil prenaglo, premalo premisljeno, zato krivično. Kateri sodnik, postavljen od legitimatevne človeške, in torej tudi na stopati proti meni, kakor sme nastopati le Bog? Odkod si jemljete oblast, sodi tako? Sodnik, je del: Aristotel, mora biti natančen kakor zlatar, da loči pristno zlato resnice od talmi-zlate laži. Zato ne smeti samo za tem ali onim videzom, marveč mora subtilno preiskati dejanje, vse njegove vzroke, pogoje, okoliščine, kakor je del: Job: Reč, ki je nisem vedel, sem pravidno preiskaval. (Job 29, 16). Da, pridno preiskavali smo dolžni, kadar nam je de-

NEKAJ VAŽNIH CITATOV SLOVEČIH AMERIKANCEV.

Vera in izobrazba.

"Naj nam bo v svarilno začodenje domnevanje, da se morale brez religije ne more doseči. Karkoli se priznava kot vpliv k oljki in izobrazbi kake posebne sestave, vzrok in izkušnja nam oba velita, da ne moremo pričakovati narodne morale brez verskih principov." (Washingtonov poslovilni govor.)

"Religija moralu in znanost so potrebne za dobro vlado, šole kot izobraževalna sredstva; za to se je treba vedno navduševati." (Act of Congress 1787.)

"Učenost je običajno donašala več sadov tedaj, ko je bila še v zvezi z religijo; in učenost, — kar se morem jaz spominjati, — ni bila še nikdar spojena z drugo vero, kakor samo z vero v Jezusa Kristusa." (Woodrow Wilson.)

"Jaz sem za verski podutek za ameriške otroke. Mi ne moremo zaupati bodočnosti otrokom, dokler ni njih izobrazba v zvezi z duševnim razvojem." (Warren G. Harding.)

"Krščanska izobrazba je najbolj potrebna za doseglo krščanskega državljanstva in pravega državnega vodstva." (Warren G. Harding.)

"Izobrazba in vera (religija) bi morala biti vedno tako skupaj spleteni, da je vsaka posamezna važen del druge." (Henry Churchill King.)

"Vera, namesto, da bi bila oddelek izobrazbe je pri nas samo brezpojogen motiv. Vera je začetni del, ki daje narodom edinstvo in napredek." (George Albert Coe.)

"Več kot vse drugo vpliva religija v celoti človeškega življenja. Vera je v vesoljstvu celota, ki nas vodi do začeljene ciljev." — (Eucken.)

"Odstranite religijo od izobrazbe, pa ne boste imeli nobene podlage, kamor bi zidali moralni značaj." — (Eliot.)

"Krščanstvo je bila mati vse moderne izobrazbe." — (James McCosh.)

"V kolikor nam znano, ne najdet nikjer v zgodovini slučaja, da bi bil dosežen značaj kakega naroda brez pomoči verouka." — (Edward O. Sison.)

Vera, moralnost, veda.

Ko so naši ocjetje ameriške revolucije leta 1776 prevzeli vladne posle severozapadnega teritorija, iz kogor je nastala država Ohio in še četvero drugih držav, označeni može niso uvedli v svoje glavne postave samo prepovedi suženjstva, ampak so določili tudi garancijo civilne in verske svobode. Poleg tega so smatrali za vse svobodne institucije kot glavno podlago slednje člen: "Vera (religija), moralnost in veda so neobhodno potrebne za dobro vladanje in srečo človeštva; za šole in izobraževalne namene; vsled tega jih moramo vedno čistiti in gojiti." — (Rutherford B. Hayes).

Rooseveltova veda.

"In zdaj, ko gorovite o cerkvah ali se spominjate zlatih besed Micah, katere jaz visoko ocenjam: 'Ravnaj pravično, boš usmiljen v hodi ponizo za tvojim Bogom.' To so zame glavna načela vere. Bodti pravilen z vsemi ljudmi; bodti usmiljen z onimi, ki so usmiljeni vredni in pomni, da so za nas nekatere stvari, ki nam morajo ostati tajne, svete in vzvišene. Ako se bomo ravnavali po teh navodilih, bomo enkrat lahko brez strahu prestopili prag večnosti. To je moja vera in to je moje upanje." — (Theodore Roosevelt).

Najbolj važna knjiga.

"Ali ti je znana knjiga, kjer vsebina je bolj priporočljiva in bolj podučjuva kot vsebina vseh drugih knjig? Iz te knjige se lahko naravnost nauči vvišene preprostosti, ker nik-

BORDENOVO Egle Mleko ne vsebuje ničesar drugega kot čisto krvje mleko ter čisti sladkor. Bilo je poglavina hrana za otroke že nad 63 let in je edina hrana, ki jo lahko daste svojemu otroku, če materno mleko ne more zadostiti.

Če ne veste, kako uporabljati Eagle Mleko, nam pošljite ta oglas, in mi vam bomo poslali navodila glede hrane. Knjigo za otroke ter razpa druga dragocena na navodila zastonj.

THE
BORDEN
COMPANY

BORDEN
BUILDING
NEW YORK

dar ne pretirava; ta knjiga prekaša vse druge znane knjige v resnosti in naukah, za krepostno človeško življenje. Nobene druge knjige ne morejo s takim zaupanjem in pozornostjo odpreti in s takim svetim spoštovanjem čitati, kakor sv. Pismo. Ce se to loti kako prenaporno vprašanje, dobib v tej knjigi jasen odgovor, pravi izraz in pravo načelo." — (Charles A. Dana.)

SMRT ZASLUŽENEGA PRE-KMURSKEGA SLOVENCA.

V Bogojini je pred kratkim nadomoma preminil posestnik in lončar, Ivan Camplin, česarime je bilo znano širom vsega Prekmurja ter ga je ljubil v čislu vsak človek. Bil je zaveden narodnjak, kakor jih v Prekmurju ni baš dosti. Neizmerno je ljubil lepo slovensko čitivo in pesem. Iz dne svoje poštene slovenske duše pa je mrzil madžarske nasilnike in njihovo laži-kulturo. Radi svojega slovenskega mišljenja je moral pod bivšim madžarskim režimom mnogo pretrpeti. Madžari so mu ogrožali borno eksistenco, a mož ni klonil ter je ves srečen učakal osvobojenje Prekmurja. Koliko si je rajniki takrat prizadevali in agitirali, ko

GLASILLO K.S.K. JEDNOTE

Izhaja vsako sredo

Lastnina Kranjsko-Slovenske Katoliške Jednote v Združenih državah ameriških.

Uredništvo in upravljanje: 6117 St. Clair Ave. CLEVELAND, OHIO. Telefon: Randolph 628.

Za člane, na leto \$0.84
Za nečlane \$1.60
Za inozemstvo \$3.00

OFFICIAL ORGAN

of the
GRAND CARNIOLIAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION
of the
UNITED STATES OF AMERICA.
Maintained by and in the interest of the Order.
Issued every Wednesday.

OFFICE: 6117 St. Clair Ave. CLEVELAND, OHIO.
Telephone: Randolph 628.

— 55 —

NAŠIM "NAPREDNJAKOM."

Pod okriljem naše zvezdane zastave živi okrog 110 milijonov prebivalcev, katere delimo v 30 raznih narodnosti. Ker živimo v Združenih državah ameriških, se v obče vsi nazivajo Amerikanci. Slovencev nas je boro malo število, okrog 200.000.

Razdelimo torej številno ameriško ljudstvo v dve vrsti: v politično in versko. Glede politične tendenc Amerikanec smo kmalu na čistem, ker imamo samo dve bolj važni stranki, republikane in demokrate, saj imajo vendar samo to odločilno besedo pri predsedniških volitvah. Do danes še nismo imeli kakega socialističnega predsednika in ga tudi ne bomo, daširavno se naši "naprednjaki" potegujejo samo za socializem in komunizem.

Vsa drugačna je pa razdelba Amerikanec po njih veroizpovedanju. Raznih verskih sekt je pa pri nas toliko, da vseh sploh ni mogoče našteti; to pa zato, ker je verska svoboda na podlagi ustave Združenih držav vsem zajamčena; ta postava je v veljavni že od 15. decembra, leta 1791.

Leta 1922 so našeli v Združenih državah okrog 21.000.000 rimo-katolikov, 1.200.000 pravoslavnih, 66.000.000 protestantov in 2.500.000 judov, 100.000 konfucionistov in 100.000 buddhistov; ostali spadajo k drugim verskim sektam. Med ogromno maso ameriškega prebivalstva je le mala peščica bogotajcev, ali takozvanih ateistov, in žal, v to vrsto moramo pristevati tudi naše "naprednjake". Beseda naprednjak smo zaradi tega z narekovajem "....." označili, ker jo hočemo s tem posebno zaznamovati, in cenjen čitateljem pokazati, kake naprednjake imamo ameriški Slovenci.

Da so Amerikanci v obče veren narod, nam spričuje že njih zdgodovina sama. Prvo ali najstarejše mesto Saint Augustine v Floridi nosi ime svetnika; poleg tega najdete v uradnem poštnem seznamu še okrog 300 drugih mest in krajev s svetniškimi imeni; med temi so večja mesta: St. Francisco, St. Louis, St. Paul itd.; celo okraje (counties) so krstili na ime kakega svetnika. Dalje nam ameriška zdgodovina dokazuje, da so baš razni misjonarji že pred več stoletji načrte pripomogli k našemu v kulturi Združenih držav. Kjerki so delovali, so polagoma nastajale cvetče naselbine, ki so se pretvorile v velika mesta. Father Marquette, odkritelj michiganskega jezera, reke Mississippi in pionir mesta Chicago ima krasen spomenik v Chicagu; dalje so postavili ogromen spomenik ustanovniku mesta San Francisco, franciškanu Juniperu Serra. Mi, ameriški Slovenci se lahko ponašamo s prvakom naših misjonarjev, pokojnim škofom Baragom, po kojem se imenuje v Gorenjem Michiganu cel okraj (Baraga County) in mesto Baraga. Takih slučajev in zdgodovinskih dokazov bi navedli lahko še dosti.

S tem je torej povedano, da Amerikanec kot "gentleman" še dandanes visoko čista one može, ki so že pred toliko leti tukaj označevali luč svete vere.

Da so Amerikanci v resnici verni, nam spričujejo tudi številne krasne cerke in farne šole, katere so si širom držav zgradili s svojim privatnim denarjem in ne z državnim. Vrednost teh veličastnih poslopij presega milijone in milijone. Samo v mestu New York se nahaja okrog 1600 cerkva raznih verskih sekt; med temi je 395 rimo-katoliških. Po drugih znanih mestih imajo katoličani svoje cerke kakor sledi: v Santa Fe škofiji 386, v pittsburghski 384, v chichaški 363, v Philadelphia 359, v St. Louis 324, v Milwaukee 303; to so mesta, oziroma katoličke škofije, ki imajo več nego 300 cerkva; naša clevelandška škofija šteje 235 katoličkih cerkva, v mestu jih je pa vseh skupaj 410.

Era izmed najlepših čednosti pravega (gentlemenskega) Amerikanca je ta, da je ponosen na svoje versko preprčanje, pa naj že spada k tej ali oni cerkvi. Nikdar te ne bo napadal, ali ti predbabival, če hodiš ob nedeljah v cerkev k službi božji; če pošiljaš svoje otroke v farno šolo, ali če daješ Bogu, kar je božjega. Najsibro že episkopalec, metodist, prezbititerijanc ali kaj drugega, te ne bo nikdar gledal po strani zato, ker si rimo-katolik; pravi Amerikanec se vedno zaveda državne ustave, ki dovoljuje vsakemu popolno versko svobodo. Ta točka ustave se glasi v izvirniku takole: "Congress shall make no law respecting an establishment of religion, or prohibiting the free exercise thereof." (Kongres ne sme delati nobene postopev v zadevi uvedbe kake religije (vere ali prepovedi slobodnega izvrševanja iste).

Kako pa naši prosvitljeni "naprednjaki" kot ameriški državljanji izvršujejo in izpoljujejo točko te postave? Baš obratno. Crtijo vse, kar je verskega, preklinajo Boga, napačajo našo duhovnike in solske sestre in nas nazivajo z nazadnjaki, ker hodimo v cerkev. O, kolika razlika med temi "naprednjaki" in med pravim Amerikancem, čeprav slednji ni bil krščen v rimo-katolički cerkvji.

Oseboto zadnji čas je pričela "napredna" svojat chichaških svobodomislecov v "Glasu Svobode" tako preklinjati in blistiti Jezusa, kar prekaša že vse meje bogoklestva. Kaj hočete ti "naprednjaki" pravzaprav doseči? Ali hočete morda se enkrat našega Učenika in Izveličarja križati? O prav radi bi ga, če bi ga dobili v roke, ker nimajo več človeške duše, ampak pravo hudičevje.

Najbolj zanimivo je pa to, da ameriški slovenski "naprednjaki" najrajsi napadajo baš našo rimo-katoličko vero; judje,

protestantje in mohamedanci so jim stokrat ljubi, ter označene pustijo pri miru; baš mi, daširavno smo žal njih rodni bratje in daširavno so bili enkrat vsi v naši katoliški veri vzgojeni, danes so pa nje odpadniki in največji sovražniki. To je vprašanje, katerega ne moremo razumeti. Cemu na napadate judovskih rabincev in protestantovskih pastoriev?

Hvala Bogu, da Amerikanec ne razumejo kar piše "Glas Svobode", "Prosveta", "Proletarec", "Glas Naroda" ali "Del. Slovenija", glasila naših "naprednjakov". Smejali bi se nam in rekli, da so ameriški Slovenci najbolj hudoben in nekulturni narod širom držav, ker javno napadajo sv. vero, cerkev in duhovnike; to ni gentilemansko.

Ako citate velike in znane ameriške dnevnike, ne boste našli v njih niti besedice sovražnega zoper vero; baš nasproti. Nekateri izmed njih prinašajo v svojih kolonah citate iz Sv. Pisma, posnetke slovečnih pridigarjev in ob sobotah naravnost čitateljem raznih veroizpovedanj priporočajo: Pojdite v cerkev v nedeljo. To razvidimo na posebni strani z velikim nadpisom: "Go to Church on Sunday."

In še več! — Zgodovina nam dokazuje, da so bili vsi do sedanji predsedniki Združenih držav verni in veliki priatelji cerkve. Nepozabni, prvi predsednik George Washington je bil velik priatelj molitve. V kritičnih vojnih trenotkih se je rad zaupnil v molitvi zatekal k Bogu za pomoč in tolažbo. Tako je še dandanes videti v New Yorku pred poslopjem državne podzakladnice lepo relief sliko, kako Washington kleči pod nekim drevesom in se v molitvi obrača k Bogu. Ali je bil po sodbi naših "naprednjakov" torej George Washington nazadnjak, ker je rad molil? Odgovorite nam na to vprašanje vi prosvitljenci!

Z leta in leta je navada vsakega predsednika Združenih držav, da gre sleherno nedeljo s svojo družino v cerkev, da podpira svojo cerkev in spoštuje vse, kar je verskega. Ali je torej najvišji uradnik naše 110 milijonske ljudovlade (predsednik) tudi bedast in nazadnjak? Odgovorite nam na to vprašanje vi "naprednjaki"!

Z leta in leta je navada, da opravi pred vsakim zasedanjem kongresne zbornice v Washingtonu, tako tudi v senatski zbornici poseben duhovnik kratko primerno molitev. Za to dobi letno plačo od države. Ali so gospodje kongresni in senatorji nazadnjaki, ker med to molitvo lepo mirno stoe in poslušajo duhovnika? Odgovorite nam na to vprašanje vi "naprednjaki". Ali mislite, da ste zato napredni, ker ste odpravili molitev s konvencij in na sejah vaših društev? Kaj je več, ali zasedanje kongresne zbornice, ali vaša društvena seja?

Iv. Z.

č. da se odškodnina dob. V takem slučaju si odvetnik odobje dogovorjeni odstotek. Kazenski slučaji imajo za posledico toliko dela in pripravljanja, da mnoga društva za brezplačno pravno pomoč s svojim omenjenim osobjem niso v stanu sprejeti tako dodatno delo. Pravde, tičoče se razporoke, se dostikrat ne sprejemajo, kajti v mnogih slučajih je postopanje tako zavozljeno in provozruje toliko stroškov, da bi bilo treba zaračunati odvetniške stroške. V mnogih slučajih se najde, da pritožitelj potrebuje socijalne in ne pravniške oskrbe. Tedaj je najboljše obračati se na kako društvo za socijalno oskrbo.

Treba pa je povdarjati, da to omejitve ne veljajo za vsa društva za brezplačno pravno pomoč. Nekatera društva imajo zadosti osobja in sredstev, da lahko sprejemajo vse slučaje, nekatere pa ne. Najboljše vprašati društvo za informacijo o tem. Dostikrat ne gre za pravdo, marveč klijent potrebuje le kak enostaven pravnički nasvet ali informacijo z zakonom. Naj si budi stvar enostavna ali komplikirana, je društvo vedno pripravljeno z našvetom in, ako stvar spada v delokrog drugih oblasti, pove klijentu, kam naj se obrne.

Ako kdo potrebuje adresata ali onega društva za brezplačno pravno pomoč, naj se obrne na: Foreign Language Information Service, 119 W. 41st Street, New York City.

KAKEGA ZDRAVNIKA NAJ POKLICEMO?

Dr. Paul B. Brooks, pomožni zdravstveni komisar države New York, je v nedavnem radiu predavanju dal nekaj pametnih nasvetov glede izbiranja zdravnika.

"Kakega zdravnika naj poklicemo?" je mnogokrat pereče vprašanje za družino, zlasti tedaj, ko se preseli v nov kraj ali okolico. Življene in zdravje sta predviročena, da bi ju človek poveril nepoklicnim rokam. Pametni izbiro zdravnika je dostikrat "jako težka stvar. Dr. Brooks podarja zato nekaj točk, ki so vredne vpoštevanja, ko si izberemo zdravnika; on pravi med drugim:

Prva bistvena stvar je, da ima zdravnik licenco za izvajanje zdravniškega poklica. Država, ki mu daje licenco, imaci za to, da on ima vsaj minimum predpisane izboljšane in izvežbanje in da je prebil državni izpit, ki je potreben za licenco.

Ko si človek izbira zdravnika, mora ravnavi takoj previdno, kot gospodinja, kadar kupuje košarico jagnod. Ona se hoče prepričati, da so vse jagnode ravno tako lepe in velike, kot one na vrhu. Nedavno je neka družina, ki je nujno potrebovala zdravnika, poklicala prvega, na čigru oknu je stala tablica z naslovom "Doctor" — tega ali onega. Kasneje so našli, da dotičnik ni bil prav zdravnik, ampak menjava zdravnika vsak eden. Vsak novi zdravnik mora začeti znova od samega početka. Ako niste zadovoljen, recite zdravniku, naj pokliče drugoga v svrhu konzultacije.

"Končno, ko ste si izbrali zdravnika, ne pozabite, da on, dali doktor, je še vedno človek in ne nadčlovek. Ne pričakujte od njega, kar je nemogoče." F. L. L. S. J. O.

Sentklairski paberki.

(Piše urednik)

V Jolietu se vršijo običajno poroke ob sredah: tukaj v Clevelandu pa ob pondeljkih. Povsed je navada, da prijatelji novoporocen par obispajo z rizom, ko pride iz cerkve. Čemu se to avro rabi ravno riž, ter da ne isem mogel zvedeti.

Morda bo pa to znati naš znani trgovec Matijas, ki proda baš ob pondeljkih največ riža. Takoj po poroki ima dosti posla tudi naš mojster Rožnik, natakar se prične ženitovanjska gostija na domu ženina ali neveste. Pred cerkvijo pa več posim ali imate še kaj?" Gost: "Lakot in Žejo!"

onim rižem gostijo vsi normalski vrabci. Jaz bi za takе slučaje priporočal bonbonke, da bi se tudi naša solska mlinčina malo poveselila. Boljše bi bilo námeto riža rabiti kuhan fižol, ali pa okusne krofe; to bi več zaledlo.

Ko sem bil zadnjo nedeljo v družbi pittsburghskih gostov, so mi pravili, da se jim tamozni Butler St. bolj dopade kakor pa naša slavnozdana St. Clair Ave. Vzrokov imajo zato več, posebno v sedanji poletni dobi. Pri tem sem menil, da bi bilo skupaj v skupini potegnili in zvezali in napeljali dolge podzemeljske cevi, pa ne za naš plin, ampak za nekaj drugega. Ker imajo Pittsburgani posebne privilegije, ali izjeme, zato imajo tudi prednost, da morajo eno uro prej vstavati kot mi. Mi se pa vedno držimo starega reka: Star čas, star denar in star ohijska kapljica.

Naši priatelji iz znane "Smoky" mesta nas s svojim Butler St. v marsičem prekašajo; osobito s svojimi številnimi lepimi domaćimi hoteli; tukaj na St. Clairju pa nimamo niti enega.

Doba ribolova je odprta. V Clevelandu pa ne lovijo samo ob erijskem jezeru, ampak iščemo tudi posebno vrsto nočnih ribičev-uzmovičev, ki iz sob skozi okno z dolgimi palicami lovijo in jemljejo hlače, suknjiče ter telovnike. Potem pa zunaj pred oknom preglejajo vse žepe, če se nahaja kakala zlata ribica v podobi \$, ali kaka zlata ura in verižica. O tem imam jaz sam brido izkušnjo. Se celo lep žepni nožek so mi odnesli in mal zavitek angleškega obliža za rane.

V bodočem bom jako previden in pozoren na te nočne ribiče brez licence. Naprosil bom svojega priatelja Jakata, da mi posodi oba svoja Porkuži, ki bosta s svojimi ostrimi zobni pomerila hlače vsakega nadaljnega nočnega ribiča-uzmoviča. Dalje bom napeljal čez vsa okna bodečo žico. Svetoval bi tem ribičem tudi, da naj pustijo uboge urednike pri miru, saj je tam na Shaker Heights dosti milijonarjev.

Velikega shoda v Greater New Yorku se je vdeležil tudi zlobodravi Peter Zgaga. Čul sem, da je celo korakal poleg paradne vrste, in da ga je nek fotograf pritisnil na svojo "muho." Ko bo slika te skupine nadaljnje načinjala v državim razumom. Ker nima koga, na katerega bi se v sili zanašal za pomoč in nasvet, se je naučil mislit in izvršiti sam za sebe v vsaki sili in dostikrat ob najtežjih okolincih.

Na koncu je Dr. Brooks dal sledi nasvet: "Ako vas leči zdravnik in se vam zdi, da ne napredujete povoljno, spomnite se na to, kar je Lincoln neko rekel o menjjanju konj sreči reke. Ničesar ne pridobite, skozi menjate zdravnika vsak eden. Vsak novi zdravnik mora začeti znova od samega početka. Ako niste zadovoljen, recite zdravniku, naj pokliče drugoga v svrhu konzultacije.

"Končno, ko ste si izbrali zdravnika, ne pozabite, da on, dali doktor, je še vedno človek in ne nadčlovek. Ne pričakujte od njega, kar je nemogoče." F. L. L. S. J. O.

Svicaški zvezni svetnik Scheurer je te dni predaval o potrebi reorganizacije svicaške armade. Za sedaj ne groži neutralni republiki sicer še nobena nevarnost, vendar pa se z ozirom na motno politično ozračje nad Evropo ne sme ostati s prekrizanimi rokami. Svicaška armada naj se izpolni v mejah sedaj veljavajočega zakona. Uvedejo naj se novi specijalni čete, reorganizirajo sedanje vojaške edinice, odpravi četrtta četa pri pehotnih bataljonih in postavi na njeno mesto mitraljezki oddelki. Tudi zrakoplovstvu naj se posveča večja pozornost. Njegovemu predavanju so številni poslušalci sledili z velikim zanimanjem.

V najfinnejšem mestnem hotelu... Gost pozvonil, natakar pride. Gost: "Prosim plačati!" Natakar: "Imate kruh, juho, goveje meso s špinaco... pečenč s krompirjem, dva vrčka piva, kavo s slaščicami... prosim ali imate še kaj?" Gost: "Lakot in Žejo!"

DEVOTION OF THE SACRED HEART OF JESUS.

"Sweet Heart of Jesus! my God, my friend.
In life and death my soul defend;
In joy, in sorrow, in good and ill;
Sweet Heart of Jesus, protect me still."

As the month of May is dedicated by the Church in a special manner to Mary, so June has been chosen as the month in which we are to honor and show special devotion to the Sacred Heart of Jesus.

The worship of this Sacred Heart is as old as Christianity itself, for it began with the great sacrifice on the Cross when this Sacred Heart was pierced with the cruel lance. From that time it became the source of refuge for all the faithful.

The love of this Divine Heart burns in the hearts of all those bearing Jesus in their hearts. It burned in the hearts of the Apostles when they went forth to preach to all nations Jesus Crucified. This love burned in the hearts of the thousands and thousands of martyrs, who joyfully laid down their lives, for Jesus who died for love of them. It is being enkindled in the large pagan countries today, where under the zealous care and labor of our missionary priests and sisters the light of the Gospel is preached to the pagans, so that this Sacred Heart might be known in the whole world, and that the world might be drawn to it.

Souls beloved by God have always found this devotion to be of great comfort to them. How great are the multitudes that have recourse to this Divine Heart of Jesus, because in all their labors and troubles and anxieties they have fled to Jesus who has said: "Come to Me, all you that labor and are heavy laden, and I will refresh you." In Him they have found the source of all help, consolation and protection.

The great saints of the early ages of the Church have continually praised this devotion. From the lips of St. Bernard we receive these beautiful words: "Oh, how good and pleasant it is to dwell in the Heart of Jesus! Oh, what a rich treasure is this Heart, what a precious pearl! Willingly would I sacrifice all I have to possess it. In this Temple, in this Sanctuary, before this Ark of the Covenant, will I adore and praise the name of the Lord, and exclaim with the prophet, I have found the Heart of my King, my Brother, my Friend." St. Augustine, St. Bonaventura and others have also expressed in grand words the beauty of this devotion. From this we see that since the early Christian ages there have been souls devoted to the Sacred Heart of Jesus.

I have chosen thee, notwithstanding thy unworthiness and ignorance, for the accomplishment of this design, in order that it may be clearly evident that all is done by Me."

These are the first words of our Savior concerning the public worship of His Most Sacred Heart. Our Savior's only object was to instill His love in the hearts of men.

On another occasion when Jesus appeared to her, he showed her His Heart which looked as if it were set on a throne of fire and flames, shedding on all sides the most brilliant rays. The Heart was encircled by a crown of thorns and surmounted by a cross.

Jesus explained to her that these instruments were but the symbols of all that he suffered for the love of men. It was His wish, therefore, that this Heart be loved by men. This prompted Him to reveal His Heart to them. He made known to her that this Heart, the treasure of love, mercy and grace, was ever open to them and that by honoring and loving it, they may be made partakers of the boundless treasures contained therein.

On June 16, 1675 Jesus again revealed to her that it was His earnest desire to have a special feast introduced in honor of His Sacred Heart and that it be on the first Friday after the Octave of Corpus Christi. Therefore, St. Margaret Mary, a poor religious, hidden from the world, was chosen as the instrument for this great work.

Assisted in her task by a few other holy servants they used all means to the accomplishment of the desire of Jesus. Devotion to the Sacred Heart spread rapidly. The Popes became promoters of this worship. Finally, it was Pope Pius IX who had ordered that the feast of the Sacred Heart be celebrated throughout the world.

Devotion to the Sacred Heart has become the devotion of the world. This can be seen from the many beautiful and pious practices that have been introduced: the Apostleship of Prayer, the observance of the first Friday of each month, the devotion of the nine Fridays and the special devotion of the month of the Sacred Heart.

The Heart of Jesus wishes to be honored and loved by each and everyone of us. Let us consecrate ourselves with ardor and love to this Sacred Heart, for, "Who," says St. Francis de Sales, "will not love this royal Heart so full of mercy for us?" In this way we shall share in those abundant riches which are contained in the Sacred Heart of Jesus.

PENTECOST SUNDAY.

The feast of Pentecost comes this year on June 8th. It is so-called, meaning fiftieth, in commemoration of the fiftieth day after Christ's resurrection. It is also called Whit-Sunday. We have this name from the custom which existed in the early ages of the Church, when the newly baptized assisted at the Mass in white garments which they received the day before in Baptism.

After our Lord had ascended into heaven the disciples returned to Jerusalem where they were to await the coming of the Holy Ghost Whom Jesus had promised to send to them. Jesus, their Lord and Master, had been taken away; thus they were left in the midst of the Jews who hated the disciples, because they were followers of Jesus. Their hearts being sad and weary, they assembled into one large room, there to comfort one another by humble prayer and holy conversation.

The time had at last come

for the fulfilment of our Lord's promise. Suddenly they became frightened; a great sound like the rushing of a mighty wind filled the chamber where they were gathered; the whole house shook, trembling as with an earthquake. And they beheld glittering tongues of fire descend from above, and rest on the head of each one present. Immediately they were filled with the Holy Ghost. The Comfort, promised by Jesus, descended from Heaven and rested in their hearts.

Their sadness, fear and weakness instantly vanished. They felt themselves changed into strong, fearless and courageous men. The Holy Spirit had bestowed upon them a most marvelous gift, by which they were able to speak other languages, such as they themselves never before understood. They who in the Garden of Gethsemane became frightened at the sight of the soldiers approaching to seize Jesus, now, full of light, zeal and courage, hasten forth into the streets. Boldly facing the Jews they preach Jesus Crucified, in all languages and to all classes of people.

The life-giving presence of the Holy Ghost had enabled them to understand and to preach to others the doctrines which Jesus had taught them. Going forth they carried those truths to the ends of the earth, preaching to all nations and baptizing them, according to the command of our Lord.

This Holy Spirit is the same that is given to us in the Sacrament of Confirmation, that, like the Apostles, we may be ever ready to stand up and courageously defend our holy faith against the attacks of the enemy.

Let us gladly welcome Him into our hearts and let us earnestly and sincerely pray to Him to keep God's law forever clear before our eyes; to protect us from sin and to give us the necessary grace to go through the struggle with courage, that we may so prove ourselves to be true soldiers of Jesus Christ. A. Bratina.

ST. ALOYSIUS, CONFESSOR.

June 21.

St. Aloysius, or Louis Gonzaga, was the eldest son and heir of Ferdinand Gonzaga, Marquis of Castiglione. He was born in 1568. His saintly mother from his earliest infancy instilled into him the tenderest and noblest sentiments of piety, and her instructions bore such fruit that the youth never lost his baptismal innocence, and was styled by his dependents "the little prince exempt from the weakness of the flesh." Desiring to consecrate his life entirely to God, he with difficulty obtained his father's consent to resign his heritage to a younger brother, and entered the Society of Jesus before he was eighteen years old. He continued his studies for a few years, distinguished by his talents and angelic piety; but died in consequence of a fever caught in attending the sick during an epidemic in Rome in 1591. St. Aloysius is the especial patron of young students and scholars.

Teacher: (To a little girl that hadn't been paying attention). Name the five parts of a letter.

Mary: Paper, envelope, stamp, pen and ink.

Speak a shade more kindly Than the year before,
Pray a little oftener,
Love a little more,
Cling a little closer
To the Savior's love
And life below will daily grow
More like the life above.

YOU NEVER CAN TELL.

Twilight was setting over the city as Agnes Williamson left her office in a sky-scraper in "Little Wall Street" and hurried to St. Mary's Church which nestled securely amidst the warehouses down by the wharf.

The sacred edifice was deserted, so the weary stenographer knelt near the gleaming sanctuary lamp to whisper: "I've come to ask for courage, dear Lord. Three more people in our office were laid off today and times are getting worse. What will happen if I lose my position? We have rented part of our house, and mother's sewing helps, but if I am out of work how can Richard remain at college? It is his life's dream to be a priest.

"And help my patience to hold out until Aunt Matilda's visit is over. She will drive us wild with her queer ideas, and her desire to manage everybody just because she has a little money. Father was not like that. She never dreams of the sacrifices we are making for Richard—and the great joy we shall have when he says his first Mass. Teach me to guard my tongue in memory of Thy silence. In Your hands I place all my cares. Amen."

She kept assuring herself "One never can tell just how prayer will be answered," as with a lighter heart she went home, where a good supper was enjoyed before Aunt Matilda launched her surprise—although Agnes scented something unusual in the atmosphere. "I've got to leave tomorrow, Agnes. Had a telegram from my attorney right after you had gone this morning. He is closing a deal—it will net me a good profit. I went downtown at once to secure a berth, and — and — I got a few things for you. Come and see them."

Mrs. Williamson wagged warning to her daughter as she entered the bedroom where dainty femininity and sweet spirituality reigned. On the lacy counterpane lay the "bread and butter gifts" of the departing guest—a flimsy blue dress and a string of beads.

As Aunt Matilda held the dress up to display any merits it might have, Agnes noted the low neck and short, tight skirt in silence. Her modest office suit and her dresses were in quiet taste and good material, and the tears of vexation that welled up in her eyes were taken as a token of gratitude. Therefore the old lady was highly pleased.

"You're so old-fashioned that I bought this string of pearl beads in case you thought the neck was too low. It will brighten the dress a bit anyway. Isn't this a long string for five dollars?" "You certainly were kind to think of me," remarked Agnes, remembering her prayer for charity.

After the aunt's departure, Agnes returned the dress to the store, and by an extra outlay of cash which she could not well afford just then, got a dark blue silk suitable for her work.

Learning that it was both humiliating and expensive to return purchases, the long necklace lay in its little pasteboard box in the dresser drawer. Every night Agnes would lift the lustrous string to her throat to admire the tints reflected from each bead, and resolve to return it on the morrow; but the next morning she would feel that work at the office might prevent the exchange that day, so it was several weeks before she took her gift to the large jewelry store named on the box lid to see if

she could get back the sum her aunt paid for the bauble.

The clerk who came forward, on hearing her request, called the manager; he in turn sent for the proprietors. Agnes was asked to step into a private office where she was plied with questions.

"Gentlemen," she said at length, "if the return of these beads causes you so much trouble, never mind. I'll keep them and save you all this annoyance."

"Trouble, annoyance! We've hunted these pearls for weeks. We missed them the day they disappeared from the case and we searched with locked doors far into the night. The clerk we suspected of taking them must have become frightened and must have slipped them into the tray with the cheap pearls—it's about the only place we did not look—we could find nothing on him.

Evidently the string was sold innocently by one of the new clerks the very next morning, before the thief could secure them."

"Are they genuine?" asked the girl in amazement.

"I'll say they're genuine," sighed the junior partner.

"Why did you bring them back?" questioned the manager. "We had given them up as being gone forever."

"I noticed they were beautiful and I would try them on at night to see the lovely gleams and think what clever imitations they were—but at our house—every dollar is needed—if my brother is to remain in college. So I decided to see if I could get the money that my aunt paid for them."

"Are you sorry that you brought them back, Miss Williamson?" asked the senior partner.

"Oh, no! If I had not learned they were genuine, they would always be artificial to me—and if I had ever discovered their true worth, I would be obliged to return them to their rightful owners."

"Who would 'oblige' you?"

"My conscience. I could not receive absolution—in the confessional you know—until I had restored them. I need the money. I have been praying for means and as we should help the Lord to answer our prayers, I brought them back to get the price for them."

"I understand. Excuse us a minute."

When the men returned from their conference, the senior of the firm asked:

"Would you be satisfied with one-tenth of the value of the necklace? Will you sign a paper to that effect?"

"Certainly," she acquiesced, bewildered over so much ado.

"Well, then, sign here. This is your payment," he said, giving her a box which the manager handed him.

"Take it home before you open it. We feel greatly indebted to you, Miss Williamson," he said, as he walked to the door with her and smilingly bowed her out.

Agnes told her mother of the incident while untying the box. It contains a tiny gold pin with a little pearl on it. The check that lay beside it was for five thousand dollars.

With tear-dimmed eyes Agnes fastened the good luck pin on her blue silk, and going to her room knelt beside her bed to whisper her act of perfect faith which she phrased thus:

"Thank you, dear Lord. How prayer is going to be answered, one never can tell."

—Almanac of the Sacred Heart.

ITEMS OF INTEREST

The Great or Sahara Desert is about as large as the United States.

The telephone operators in Egypt must be able to speak English, French, Italian, Greek and Arabic.

It was a French soldier who made the calculation that in digging the trenches between the opposing armies in the World War, there was twice as much ground removed as in digging the Panama Canal.

The Vatican is a group of buildings united. It contains about 1000 rooms and halls and covers fourteen acres.

Italy has an area of 110,550 square miles. Texas is nearly three times the size. The states of Arizona, California, Montana, Nevada and New Mexico, each and every one is larger than Italy.

The sun never sets on American soil. When it is 6 o'clock in the evening at Atto Island, Alaska, it is thirty-six minutes past nine of the next day on the eastern coast of Maine.

Our Government warns against empty tin cans in yards, alleys and open lots. The rain water gathered in them are excellent breeding places for the Malaria spreading mosquito.

The oranges of the United States are the offsprings of slips brought by Missionaries from South America.

The deepest valley in the world is in Palestine, about 1300 or 1400 feet below sea level. The Dead Sea is in it.

A veteran of the Spanish-American War, who lived in fear of death for 20 years with a bullet embedded in his brain, died short time ago in New York of acute indigestion. Usually the thing we fear most is not the one that inflicts the greatest harm.

The bureau of biological survey says that rattlesnakes are susceptible to their own poison and may cause death by biting themselves. Snakes are not likely to bite themselves except when severely injured or infuriated and unable to wreck vengeance on their tormentors.

Salt water does freeze, and the resulting ice is virtually free from salt. The freezing point is 27 degrees Fahrenheit.

Because it is impossible to get enough German postage stamps on an envelope, the German Government has given up the use of stamps. Officials of the post office department were also notified that the cost of printing the stamps is greater than their face value, and that letters coming from Germany hereafter will bear only a cancellation indicating that the necessary postage has been paid.

A letter from Germany now, at the lowest unit of weight, costs 200,000 marks to deliver to this country.

On the very top of the eternally snow covered Rocciamelone, a peak of the Alps, has been raised a colossal bronze statue of the Blessed Virgin—the Madonna of the Snow. Soldiers carried the heavy pieces up the rugged mountain sides. It cost \$150,000, raised by the children of Italy, the King and Queen, her brother, the Duke of Genoa, and her stepbrother, the Duke of Abruzzi, contributing. The mountain peak is called the Sentinel of Italy, and stands above the town of Susa, presenting a view of the River Dora in the valley below, the confines of France way off to the left.

The clock of the Strassburg Cathedral shows these wonders: The base is a copper sphere and shows more than 5,000 stars in 110 respective constellations. The sphere revolves from East to West. Near the sphere is a calendar showing the months, days, festivals of the Church, names

of saints, Dominical letter, etc. The movable feasts appear in proper month and day, all mechanically.

It shows the days of the week. The quarters and hours are struck. At the first quarter a child appears and strikes the bell. At the second quarter a youth appears as a hunter, striking the bell with an arrow. At the third quarter a man in coat of mail strikes the bell with a sword. An old man leaning on a crutch comes last and strikes the bell with his crutch. In the upper compartment is a figure of Jesus, before whom pass the twelve apostles once a day after twelve o'clock.

The giving or lending of rosaries has always been a source of perplexity for many people. The following quotation from the New Code of Canon Law should suffice as an answer to the many questions relative to indulgences on prayer beads. Canon 924 No. 2 reads as follows: "The indulgences attached to rosaries and other articles are withdrawn only at the moment when such rosaries or other articles entirely cease to exist or are sold." Canadian Messenger, S. H.

DO THE BEST YOU CAN.

Suppose, my little lady,
Your doll should break her head;
Will you make it whole by crying
Till your eyes and nose were red?

And wouldn't it be pleasanter
To treat it as a joke,
And say you're glad 'twas Dolly's,
And not yours, that broke?

Suppose your task, my little man,
Is very hard to get;
Will it make it any easier
For you to sit and fret?

And isn't it, my boy or girl,
The wisest, bravest plan,
Whatever comes—or doesn't come,
To do the best you can.

—Selected.

THANKS.

My God, I thank Thee for the love
That called me to Thy fold;
The hand that held me when I sought
To loose its gentle hold.

I thank Thee for temptations past
When Thou didst hide away
To let me learn the feebleess
Of my poor heart of clay.

I thank Thee for the trials sent
To crush my naughty pride,
I thank Thee, too, that others know
My very weakest side.

I thank Thee for the silent fight —
The vict'ry Thou didst win;
Though hidden, Thou hast aided me,
To conquer self and sin.

I thank Thee for the broken ties
That bound me to the earth;<

Štiri leta v ruskiem ujetništvi.

Piše Josip Grdina, West Park, Ohio.

Odhod iz Zmerinke. Pogovor na vlaku. Vendar enkrat! V Voločiški. Na rusko-avstrijski meji. Slovo od Rusije.

Ni še preteklo 5 minut po tistem, ko je odpeljal vlak iz Zmerinke proti Galiciji in tedaj sem ponovno vprašal svoja dva tovariša, če sta kaj poizvedela, če vozi ta vlak prav do avstrijske meje. Potolažila sta me, da bomo že jutri na domačih (avstrijskih) tleh, ako bog da srečno vožnjo.

V istem vagonu se je z namenijo nekaj potnikov namenjenih v Galicijo; med tem je stopil v voz sprevodnik, ki nam je na zelo prijazen način povedal, da se bomo peljali prav do Galicije in sicer do postaje Voločinska, kjer se nahaja rusko-avstrijska meja, tja dospemo že jutri. Ta vesela, prevesela novica je bila za nas več vredna kot zakladi zlata.

Vsi naenkrat smo radostno vzkliknili: "Zivijo! Kmalu bomo na cilju!" Jaz bi bil najrajši veselja zavrikal Zivijo! Zopet sem svoboden; kmalu bom prost ruskega ujetništva. Zelo sem bil tudi hvalezen tovaršem, ker sta me baš še pravočasno poklicala na ta vlak; še bolj sem bil pa hvalezen Bogu, ki me je varoval na potu, da sem doživel ta veseli trenutek.

Nestrpno sem pričakoval minute, ko prestopim rusko-avstrijsko mejo. O, kako dolge so bile ure na vlaku; meni se je vedno zdelo, da se vozimo prepočasi navzlič temu, da jo je vlak še precej naglo sopal.

Naša družba na vlaku je bila vedno bolj in bolj veselo razpoložena. Več izmed potnikov se je vračalo domov v Galicijo, v svoj ljubi rojstni dom. Oj, koliko veselja pri zopetnem povratku v domovino, dasiravno so si bili svestni, da bodo naša doma vse porušeno, požgano in razorano; domovina je vsakemu pač najdražji biser, četudi siromašna kot je bila Galicija, kjer je vojna vibra najbolj divjala.

Med seboj so se razgovarjali, kako si urede doma gospodarstvo in drugo. Tudi več ruskih potnikov je bilo na onem vlaku; med temi sem najbolj zanimaljem opazoval nekega slabo oblečenega in bolehnega Rusa, ki je hročeče kašjal in otočno pripovedoval vso svojo zgodbodo. Pravil je, da se je nahajal v avstrijskem vojnem ujetništvu, odkoder se je po razsulu Avstrije vrnil nazaj na Rusko, kjer je prej delal v nem premogovniku. Ker ni imel svojega doma ter je bil bolan in nesposoben za delo, je zaprosil sovjetsko oblast za kakšno denarno pomoč, katero so mu pa enostavno odbili. Zanimal se je skliceval, da je dolgo garjal pod zemljijo v premogovniku. Sovjeti so mu odklonili vsako pomoč; tudi v bolnišnicu ga niso marali, češ, da imajo več drugih in še večjih rewev, in tako se je mož obrnil nazaj v Avstrijo.

"No, in kaj boste delali v Avstriji?" ga vprašajo drugi.

"Tam me sprejmejo in kako bolnišnico kot ujetnika, sicer pa itak ne bom več dolgo živel."

"No, pa bolješeviki vendar niso taki," se oglaši eden, ki ni hotel verjeti temu Rusu. "Sovjeti so vendar rešitelji za siromake in delavce!"

"Da, da," pravi oni ubogi Rus. "Na jeziku, odzunaj se res kažejo blage duše za nizke sloje, toda v dejanju pa niso prav nič boljši kot taki, ki revne sloje naravnost izžemajo. Kdo se neki briga za siromaka, zlasti če je bolan? Niti bolješevik, niti monarhist, za denar se vsak peha, ti siromak pa pogrin na cesti. Poštenosti in usmiljenja dandanes ni več,

pač pa sama brezobzirnost, sovraščvo in brutalnost;" tako je odgovoril oni ubogi bolni Rus, ter kašjal, da se nam je v resnici smil. Res je tako, kakov je omenil mož; revez je revez, pa bodi tu ali tam.

Naš vlak se je tuintam za malo časa ustavl, potem pa hitel se dokaj naglo naprej navzlič tedanjim slabim prometom razmeram.

Zjutraj, ko se je že zdanilo, stopi v naš kupej sprevodnik ter nam naznani preveselo vest, da bomo že čez nekaj minut na rusko-avstrijski meji na zadnji postaji Voločiška. Ne morem popisati radosti, ki sem jo občutil pri tem naznanih sprevodniku, da bomo kmalu na meji. Torej vendar enkrat! Hvala Bogu! Trnjeva je bila pot po Rusiji in sedaj se bližam zadnji postaji dolgega potovanja. Kaksna bo še le radost, ko stopim na Kranjsko, v Ljubljano in na Prevale v svojo rojino vas!

Ze čez nekaj minut smo dopeli na kolodvor Voločiška; vlak se ustavl, nakar smo hotel takoj izstopiti, toda sprevodnik nam veli, da potprimo le malo, ker bo vlak takoj odpeljal čez mejo na prvo postajo na avstro-ogrskem ozemlju Podvoločiške; do tja bo trajala vožnja samo nekaj minut.

Že pred več nego 100 leti je opazil Callins, da imajo avstralski zamorci ostrejši vid in tanjši sluh, kakor mi Evropejci. Isto je ugotovil tudi svetovni potnik Pallas. Tasmani, katerih potomeci so že davno izumrli, so bili na glasu radi svojega vonja. Vohali so vodo na veliko daljavo. Mnogo boljši vid in sluh kakor človek pa imajo govorice ptice. Sokol je znan po izbornem vohu. Med orli so tudi ptice, ki vidijo več kilometrov daleč. Pravijo celo, da je vogn pri nekaterih tako čudovito razvit, da lahko določijo, če je žival, katero so si izbrala za plejen in ki leži na tleh. Mrtva ali pa če leži samo v nezavesti.

Srce, pes in mačka.

Francoski listi opisujejo zanimivo usodo srca mož angleške kraljice Anelli. In Napoleonskega ministra Talleyranda. Ana II. je dala truplo svojega moža balzamirati. Pri odpiranju trupla pa je bil navzoč tudi pokojnikov pes. Ko je zdravnik vzel srce iz prsne dupline, se je vrgel pes na srčno mišico, jo odnesel in požrl. Zdravnik in dvoraniki so kričali, toda niso mogli oteti srca. Podobno se je zgodilo s srcem Napoleona-

—

Vlak prevozi kmalu zatem na rusko-avstrijsko mejo. "Zivijo! Na meji smo!" Tedaj sem se domisli onega trenotka pred štirimi leti nazaj, ko sem prekoračil to mejo pri Brodi, obdan od ruskih vojakov kot ujetnik v družbi mojih vojnih tovarišev in prijatelja Lojzeta. Kako sem bil takrat žalosten. Kam gremo, sem si mislil tedaj, ko sem se poslovil od Avstrije.

Se li še kedaj vidimo? In danes se vračam nazaj. Kolika zprememba! Danes in tedaj?

Takrat potrit in obupan, danes na vesel, da bi najrašči vriskal veselja. Toda od takrat se je že dosti spremenilo. Dva velika cesarstva, monarhiji dveh držav, kjerjeja je bila tukaj, kje sta sedaj? Avstro-Ogrska v kosi, Rusija pa v "franžah;" vse mine, tudi cesarstva!

V tem dospe naš vlak na kolodvor Podvoločišk, kjer se ustavl. Mi smo želeli, da bi ta vlak kar naprej peljal do Tarnopola, da bi bili prej doma. Sprevidnik, ki je stopil v oni naš kupej nam veli: "No, zdaj ste pa na avstrijski zemlji; ta vlak ne vozi več dalje; le izstopite!" Želel nam je še srečno pot v rojstni kraj in tu-

di mi smo uljudnemu možu že

izrekamo tem potom iskreno zahvalo. V našo dolžnost si stejemo

izreči zahvalo družinam, ki so podarile venec in cvetlice, kot

Modic E. Gárd St., državni Ogrine, Brodnik, Pakiž, Mihelčič,

Gornik, Vrh, Miss Mary Marolt in Anica Luštin, Erwin in Viktor

Mele, Frank in Tone Zakraješek, Miss Annabelle Holland, delavci Cyclone Fence Co. in neimenovani. Še enkrat iskrena vam hvala. Srčna hvala Rev. J. Sodja za lepe cerkvene obrede na dan pogrebka, hvala mladenci nosilcem krste k zadnjemu počitku, hvala častitim šolskim sestram in učencem ter učencem 1. razreda, ki so ga v tako obilnem številu spremili od hude žalosti do cerkve. Hvala pogrebniški Mr. Zakraješek, ki je skrbel, da je bil spred v najlepšem redu. Sploh se zahvaljujemo vsem, ki so na ta ali drugi način pomagali in izrazili svoje osutje. Bog in Marija na vas varjujota vseh nevre.

Ti pa ljubi Viktor, ki se radiš med nebeskimi krilatci,

pros Bog za ras, da se spidemo nad zvezdam, kjer ni žalosti in ločitve. Zajutri ostali:

FRANK in FRANCES DEBEVEC, starši,
FRANCES, FRANK, ERNEST, EDWARD, sestra in bratje.
Cleveland, O., 1. junija, 1924.

Cleveland, O., 1. junija, 1924.</

Za srečo!

POVEST.

Spinol
FR. MALOGRADSKI

(Nadaljevanje).

Izmed vsega, kar je bilo v pismu, so segale Lojziki najbolj one vrsto do srca, ki so se tikale Franceta. "Morda pa je France tebi kaj pisal? Zdaj bi ti bil že lahko." Te besede so ji šumele neprenehoma po ušesih, in med bridkimi solzami je ponavljala: "Zakaj ne piše? Zakaj ne piše?"

DESETO POGLAVJE.

"Vidi, Blaž, zdaj iščeva pa dijamante," je nagovoril nekega jutra France svojega tovariša in sotrpina, ko sta bila pri delu.

Ležala sta na trebuhu ob veliki, pošev proti zemlji nagnjeni plošči ter brskala po pesku in produ, kje bi zagledala kak dragocen kamenček.

Največ dijamantov se pridobiva v Braziliji iz peska, kateri se v nekaterih rekah kopici med granitnimi skalami, ki so raztresene sem ter tja po njih strugah. Zlasti na mestih, kjer dela voda majhne slapove, se velikokrat ne išče zaman za žlahtni kamen. Na nekaterih krajih ga najdejo tudi v prstih, a ne atko pogosto kakor v pesku.

Med tiste reke, ki hranijo v svoji strugi dijamante, spada tudi reka Jequitinhonha v brazilijski državici Minas Geraes, kamor je bila zanesla usoda Blaža in Franceta.

Ta dragoceni kamen iščejo na ta način, da nanosijo na veliki, višec ploščo, ki je razdeljena v več predelov, takega peska ali take prsti, v kateri domnevajo, da se nahajajo dijamanti. Črez pesek ali prst spuščajo vodo, katera vzame vse laže stvari s seboj, prod in dijamanti pa ostanejo radi teže na svojem mestu. To, kar voda ni odnesla s seboj, je treba potem natanko preiskusiti, kajti dijamanti so navadno jako majhni, dostikrat komaj vidni.

Okrog Franceta in Blaža je bilo polno zamorcev, kateri so vsi opravljali isti posel, kakor onadv. Kadar je kateri zasedel kak tak kamenček, plosknil je z rokami, paznik pa je pristopil, mu odvzel dragoceno stvar ter jo shranil v poseben piskrček.

Blažu in Francetu to delo ni ugajalo, to se jima je video na obrazu. Blaž, ki je bil že prej sluhjal v obrazu, se ni bil tako izpremenil, kakor France, ki je bil doma lepega okroglega lica, a zdaj ga je bila še sama kost in koža. Ko bi ju bil kdo znanih zdaj videl, ne bil bi ju zlepa spoznal, zlasti radi tege, ker sta bila v obraz hudo ožgan od solnca.

Da nista izgledala dobro, temu se ni bilo čuditi. Že grozna vročina, ki sta jo morala trpeti, je bila vzrok, da sta se sušila, zraven tega pa še naporno delo in pa slaba, nezadostna hrana.

Iskanje dijamantov podjetniku ne donaša posebnega dobička, dasi se sliši to morda čudno. Vzroki za to so različni, zlasti pa tudi slabe prometne zvezze, kajti cest in drugih prometnih pripomočkov je v Braziliji še jako malo. Zato pa ti podjetniki kolikor mogče izkoristijo svoje ljudi.

Dokler še sužnjost ni bila odpravljena, izhajali so podjetniki seveda bolje, nego zdaj, ko morajo delavce plačevati. Pomagajo pa si dostikrat na ta način, da prevzamejo ljudi, ki so prišli v Brazilijo, kakor Blaž in France, brez denarja. Taki ljudje si navadno ne morejo pomagati in so skoro povsem v tistem žlostnem položaju, kakor so bili nekdaj sužnji. Sploh je v premnogih krajih Brazilije odpravljena suž-

iti z menoj?"

"I branil ravno ne, ali pokazal si pa le, da bi šel rajši sam nad dijamante, in da bi ti bilo ljubše, če bi jaz ne šel z teboj. Lahko zahvalil Boga, da sem bil tako nespameten in sem šel tja, kamor ti. Pomišli, kako bi bilo, če bi ti zdaj sam tukaj med temi črnici. Ne besedice ne bi mogel izpovedovati s kom. Veš, ta bi bila huda. Presneto, če si jaz le mislim, da sem tukaj s temi ljudmi, stres me že po vsem životu. Dva precej laže prenašata takov stvar, nego eden."

"Če ni eden od obet preveč siten," pripomni Blaž še vedno čemeren.

"Lej ga, dej, kakšen si danes," vzklikne France smejše. "Nobena beseda ti ni prav. Kaj pa bo, če bo tak?"

"Kakšen pa si ti včasi?" pripomni Blaž. "Kadar se zmisliš na tisto svojo Lojziko, se držiš tako kislo, kakor bi jedel limone ali jeshi pil."

Blaž je nemara pričakoval, da prožene s temi svojimi besedami Francetu veselje do razgovora, toda motil se je. Francetu je bilo danes vse na smeh. Sicer pa je bilo pri njiju večkrat tako, da je čemernost enega vzbujala veselost drugemu.

Francetu se je že kdo ve kolikokrat godila ravno taka, kakor danes Blažu. Bili so dnevi, ko je malo nedostajalo, da ni obupal. Blaž se mu je pa režal v obraz ter se delal, kakor bi bil najzadovoljnješi človek na svetu. Ob takih prilikah se je France ravno tako jezil, kakor Blaž ta dan, akoravno je bil Blaž bolj molčeš nego on in ga navadno ni tako navjal, kakor je sedaj on njega.

Sicer pa France ni imel slabne namere in nikakor ni ogovarjal Blaža iz namena, da bi ga dražil in jezil. Bil je človek, ki se ga je lotila včasi globoka žalost, potem pa je hraku pozabil na vse križe in težave. In kadar mu je odleglo, je bil vesel in razposajen, kakor otrok, ki ne pozna nikakih skrbiv.

(Dalej sledi)

KAMAR NOVELY CO. Dept. 451
551 - 44th St., Brooklyn, N. Y.**IMATE LI TRAKULJO?**

Njena znamenja so:

Ako imate v trakulju, ako ate in imed storitev, ki imajo vredni tege paracita, da boste imeli tudi dovolj razuma, da se ga redite, predno ram unidi vzdolj, da ne bo vredni, da ne bo vredni, vendar je navadna posledica vrednosti pomenjanja dovolj posledica.

NE POSILJAJTE DENARJA. Pošljite nam samo avto in na naslov: poštino plačamo vam za vse.

NE BLOŠČAJTE DENARJA. Pošljite nam samo avto in na naslov: poštino plačamo vam za vse.

NE BLOŠČAJTE DENARJA. Pošljite nam samo avto in na naslov: poštino plačamo vam za vse.

NE BLOŠČAJTE DENARJA. Pošljite nam samo avto in na naslov: poštino plačamo vam za vse.

NE BLOŠČAJTE DENARJA. Pošljite nam samo avto in na naslov: poštino plačamo vam za vse.

NE BLOŠČAJTE DENARJA. Pošljite nam samo avto in na naslov: poštino plačamo vam za vse.

NE BLOŠČAJTE DENARJA. Pošljite nam samo avto in na naslov: poštino plačamo vam za vse.

NE BLOŠČAJTE DENARJA. Pošljite nam samo avto in na naslov: poštino plačamo vam za vse.

NE BLOŠČAJTE DENARJA. Pošljite nam samo avto in na naslov: poštino plačamo vam za vse.

NE BLOŠČAJTE DENARJA. Pošljite nam samo avto in na naslov: poštino plačamo vam za vse.

NE BLOŠČAJTE DENARJA. Pošljite nam samo avto in na naslov: poštino plačamo vam za vse.

NE BLOŠČAJTE DENARJA. Pošljite nam samo avto in na naslov: poštino plačamo vam za vse.

NE BLOŠČAJTE DENARJA. Pošljite nam samo avto in na naslov: poštino plačamo vam za vse.

NE BLOŠČAJTE DENARJA. Pošljite nam samo avto in na naslov: poštino plačamo vam za vse.

NE BLOŠČAJTE DENARJA. Pošljite nam samo avto in na naslov: poštino plačamo vam za vse.

NE BLOŠČAJTE DENARJA. Pošljite nam samo avto in na naslov: poštino plačamo vam za vse.

NE BLOŠČAJTE DENARJA. Pošljite nam samo avto in na naslov: poštino plačamo vam za vse.

NE BLOŠČAJTE DENARJA. Pošljite nam samo avto in na naslov: poštino plačamo vam za vse.

NE BLOŠČAJTE DENARJA. Pošljite nam samo avto in na naslov: poštino plačamo vam za vse.

NE BLOŠČAJTE DENARJA. Pošljite nam samo avto in na naslov: poštino plačamo vam za vse.

NE BLOŠČAJTE DENARJA. Pošljite nam samo avto in na naslov: poštino plačamo vam za vse.

NE BLOŠČAJTE DENARJA. Pošljite nam samo avto in na naslov: poštino plačamo vam za vse.

NE BLOŠČAJTE DENARJA. Pošljite nam samo avto in na naslov: poštino plačamo vam za vse.

NE BLOŠČAJTE DENARJA. Pošljite nam samo avto in na naslov: poštino plačamo vam za vse.

NE BLOŠČAJTE DENARJA. Pošljite nam samo avto in na naslov: poštino plačamo vam za vse.

NE BLOŠČAJTE DENARJA. Pošljite nam samo avto in na naslov: poštino plačamo vam za vse.

NE BLOŠČAJTE DENARJA. Pošljite nam samo avto in na naslov: poštino plačamo vam za vse.

NE BLOŠČAJTE DENARJA. Pošljite nam samo avto in na naslov: poštino plačamo vam za vse.

NE BLOŠČAJTE DENARJA. Pošljite nam samo avto in na naslov: poštino plačamo vam za vse.

NE BLOŠČAJTE DENARJA. Pošljite nam samo avto in na naslov: poštino plačamo vam za vse.

NE BLOŠČAJTE DENARJA. Pošljite nam samo avto in na naslov: poštino plačamo vam za vse.

NE BLOŠČAJTE DENARJA. Pošljite nam samo avto in na naslov: poštino plačamo vam za vse.

NE BLOŠČAJTE DENARJA. Pošljite nam samo avto in na naslov: poštino plačamo vam za vse.

NE BLOŠČAJTE DENARJA. Pošljite nam samo avto in na naslov: poštino plačamo vam za vse.

NE BLOŠČAJTE DENARJA. Pošljite nam samo avto in na naslov: poštino plačamo vam za vse.

NE BLOŠČAJTE DENARJA. Pošljite nam samo avto in na naslov: poštino plačamo vam za vse.

NE BLOŠČAJTE DENARJA. Pošljite nam samo avto in na naslov: poštino plačamo vam za vse.

NE BLOŠČAJTE DENARJA. Pošljite nam samo avto in na naslov: poštino plačamo vam za vse.

NE BLOŠČAJTE DENARJA. Pošljite nam samo avto in na naslov: poštino plačamo vam za vse.

NE BLOŠČAJTE DENARJA. Pošljite nam samo avto in na naslov: poštino plačamo vam za vse.

NE BLOŠČAJTE DENARJA. Pošljite nam samo avto in na naslov: poštino plačamo vam za vse.

NE BLOŠČAJTE DENARJA. Pošljite nam samo avto in na naslov: poštino plačamo vam za vse.

NE BLOŠČAJTE DENARJA. Pošljite nam samo avto in na naslov: poštino plačamo vam za vse.

NE BLOŠČAJTE DENARJA. Pošljite nam samo avto in na naslov: poštino plačamo vam za vse.

NE BLOŠČAJTE DENARJA. Pošljite nam samo avto in na naslov: poštino plačamo vam za vse.

NE BLOŠČAJTE DENARJA. Pošljite nam samo avto in na naslov: poštino plačamo vam za vse.

NE BLOŠČAJTE DENARJA. Pošljite nam samo avto in na naslov: poštino plačamo vam za vse.

NE BLOŠČAJTE DENARJA. Pošljite nam samo avto in na naslov: poštino plačamo vam za vse.

NE BLOŠČAJTE DENARJA. Pošljite nam samo avto in na naslov: poštino plačamo vam za vse.

NE BLOŠČAJTE DENARJA. Pošljite nam samo avto in na naslov: poštino plačamo vam za vse.

NE BLOŠČAJTE DENARJA. Pošljite nam samo avto in na naslov: poštino plačamo vam za vse.

NE BLOŠČAJTE DENARJA. Pošljite nam samo avto in na naslov: poštino plačamo vam za vse.

NE BLOŠČAJTE DENARJA. Pošljite nam samo avto in na naslov: poštino plačamo vam za vse.

NE BLOŠČAJTE DENARJA. Pošljite nam samo avto in na naslov: poštino plačamo vam za vse.

NE BLOŠČAJTE DENARJA. Pošljite nam samo avto in na naslov: poštino plačamo vam za vse.

NE BLOŠČAJTE DENARJA. Pošljite nam samo avto in na naslov: poštino plačamo vam za vse.

NE BLOŠČAJTE DENARJA. Pošljite nam samo avto in na naslov: poštino plačamo vam za vse.

NE BLOŠČAJTE DENARJA. Pošljite nam samo avto in na naslov: poštino plačamo vam za vse.

NE BLOŠČAJTE DENARJA. Pošljite nam samo avto in na naslov: poštino plačamo vam za vse.

NE BLOŠČAJTE DENARJA. Pošljite nam samo avto in na naslov: poštino plačamo vam za vse.

NE BLOŠČAJTE DENARJA. Pošljite nam samo avto in na naslov: poštino plačamo vam za vse.

NE BLOŠČAJTE DENARJA. Pošljite nam samo avto in na naslov: poštino plačamo vam za vse.

NE BLOŠČAJTE DENARJA. Pošljite nam samo avto in na naslov: poštino plačamo vam za vse.

NE BLOŠČAJTE DENARJA. Pošljite nam samo avto in na naslov: poštino plačamo vam za vse.

NE BLOŠČAJTE DENARJA. Pošljite nam samo avto in na naslov: poštino plačamo vam za vse.

NE BLOŠČAJTE DENARJA. Pošljite nam samo avto in na naslov: poštino plačamo vam za vse.

NE BLOŠČAJTE DENARJA. Pošljite nam samo avto in na naslov: poštino plačamo vam za vse.

NE BLOŠČAJTE DENARJA. Pošljite nam samo avto in na naslov: poštino plačamo vam za vse.

NE BLOŠČAJTE DENARJA. Pošljite nam samo avto in na naslov: poštino plačamo vam za vse.

NE BLOŠČAJTE DENARJA. Pošljite nam samo avto in na naslov: poštino plačamo vam za vse.

NE BLOŠČAJTE DENARJA. Pošljite nam samo avto in na naslov: poštino plačamo vam za vse.

NE BLOŠČAJTE DENARJA. Pošljite nam samo avto in na naslov: poštino plačamo vam za vse.